

Giltigheten av elektroniska signaturer

Den 4 juni 2024 meddelade Svea hovrätt dom i ett mål gällande giltigheten av signering med kvalificerad elektronisk underskrift (Svea hovrätts dom den 4 juni 2024 i mål T 11652-23). I avgörandet hade käranden, ett leasingbolag, påstått att bolaget ingått avtal med svaranden, en privatperson, och att avtalet hade signerats med en kvalificerad elektronisk signatur (BankID). Svaranden å sin sida gjorde gällande att det inte hade ingåtts något avtal mellan parterna.

Hovrätten konstaterar inledningsvis i avgörandet att det sedan tidigare har fastslagits av Högsta domstolen att det åligger en långivare att visa att det är en påstådd avancerad elektronisk underskrift som har använts (NJA 2017 s. 1105). Om en långivare kan visa att den tekniska lösning som har använts för att ingå ett låneavtal motsvarar skapandet av en avancerad elektronisk underskrift och om det inte finns någonting som tyder på att det vid tillfället funnits tekniska problem med systemet bör, enligt Högsta domstolen, beviskravet på långgivaren i allmänhet anses uppfyllt. Det åligger då innehavaren av underskriften att göra antagligt att användandet av underskriften skett obehörigen. Enligt hovrätten måste dessa principer anses gälla även i det förevarande fallet.

Leasingbolaget hade som bevisning bl.a. åberopat ett verifikat från e-signeringsföretaget Scrive, enligt vilket svaranden signerat avtalet med BankID. Av verifikatet framgick att dokumentets integritet kunde kontrolleras via en tjänst som Scrive tillhandahåller. Det var ostridigt i målet att en sådan kontroll gav ett felmeddelande som tydde på att förseglingen var bruten. Hovrätten konstaterar dock att detta felmeddelande inte nödvändigtvis innebär att innehållet i dokumentet har manipulerats. Däremot ansåg hovrätten att felmeddelandet väcker sådana frågetecken om signeringen att käranden inte kan anses ha uppfyllt sitt beviskrav. Leasingbolaget hade således inte visat att ett avtal hade träffats mellan parterna varför talan ogillades.

Av avgörandet kan slutsatsen dras att hanteringen av e-signerade dokument måste ske med försiktighet med hänsyn till risken för att dokumentets försegling kan brytas. Det är den part som påstår att en e-signatur har använts för att ingå ett avtal som måste visa att den tekniska lösningen motsvarar en avancerad elektronisk underskrift och att det inte har framkommit några tekniska problem vid signeringen som ifrågasätter dess giltighet.